

LIST IZLAZI TJEDNO, GODISNJA PRET-
PLATA 30 DIN. ZA INOZEMSTVO 60.—
OGLASI PO NAROCITOJ TARIFI.

GODINA VII.

Sibenik, 15 studenoga 1936.

Broj 46.

RUKOPISI SE NE VRAČAJU — ADRESA

UREDNIŠTVA I UPRAVE: ŠIBENIK pp. 17.

Dvije demokracije

Zadivljuju nas bučni slapovi riječk. Ne samo radi svoje pješavice ljestve, koja se odražava u mrijadama onih iskrčavih kapljica, nego i radi njihove gorde, nezaustavne navalne snage koju čovjek ne može skršiti. Srebrevimo se i pred rušilačkom moći gorskih bujica, kao i pred tolikim drugim prirodnim pojavama.

Pa ipak se čovjek uzdiže nad svim tim! Jer i bučni slapovi, i rušilačke bujice, i druge prirodne moći rade slijepo, po nužnom prirodnom zakonu, a jedino čovjek ima svijest oslobođi. On je jedino slobodno biće na zemlji!

I čovjek, kao slobodno biće, ne trpi ničije nasilje nad sobom. Otakad je postavljen na zemlju: — ne bori se samo za kruh nego i za slobodu!

Tu neugasivu čovječju potrebu i čežnju za ličnom slobodom, zapisivali su svi veliki pokreti na svoje zastave. Ali bilo je, i ima ih, koji su tu čežnju za slobodom upotrebljavali samo kao upaljivu krilatiku. Kao cimer i kriku, pod kojima su željeli uspešnije ući među narodne redove, da ih onda upregnju pod svoj teški jaram.

Komunistički agenti obilaze naše gradove i sela. Zalaze već i u najzabačenije čadave potleušice. Naravno, odmah ne otkrivaju sve karte. U početku svakome uštrecavaju injekcije o pravdi i slobodi, — govorje o demokraciji, o slobodnoj narodnoj volji koja, već jednom, mora doći do izraza i uspostaviti po svuda pravdu.

I ko se neće odusjevit riječima o divnoj, vilinskoj demokraciji i zlatnoj slobodi! — Ta o njima sanjamo još iz djetinjstva!

Demokracija! — lijepa riječ, a još dublji je njezin smisao.

DEMOKRACIJA UČI: Nije dozvoljeno nekolicini nezasitnih silnika držati među klještima čitav jedan narod. — **DEMOKRACIJA KRIĆI:** Neka nestane s lica zemlje svih kapitalista koji uskraćuju pravednu plaću radnicima, a uz to od njih stvaraju robove svojih strojeva i svog krvavog, blatnog novca! — **DEMOKRACIJA OBJAŠJAVA:** Svaki čovjek, jer je slobodno biće, ima pravo slobodno misliti i širiti tu svoju misao, ukoliko ona objektivno ne škodi zajednici.

Komunistima oduzimamo riječ!

Komu je lakše raspravljati — nama ili komunistima?

Nama!

Zašto?

Jer naš katolički sistem ima betonski čvrste temelje. Jak i istinit je kao Onaj koji nam ga je donio. Mi znamo na čemu smo, a naši protivnici i sami sumnjaju u svoje riječi. Kolikogod oni govorili da su materialisti, i ne znam kako oni nastupali s uvjerenjem da iza smrti nema ništa, sa stopostotnom sigurnošću možemo ustvrditi da sumnjaju u svoje riječi i da se bunu u njima nešto što se nikako ne može pomiriti s tim „uvjerenjem“.

Ideje su uvijek pokretale svijetom, a na idejnem terenu smo mi pobednici.

Ali, u mnogo slučajeva, pače u absolutnoj većini — čovjek je rob stila. Ko mu na zgodnji način pristupi, njegov je.

U tomu su komunisti pred nama!

Krist je uistinu rekao: sinovi tame su pametniji od sinova svjetlosti u razraštu svomu! Ali ovo se nema samo shvatiti kao konstatacija, nego i kao prekor.

Poštenjaku je laž mrska, ali koji put i njemu kao da godi biti prevaren. A komunisti su majstori u lagaju i pokazivanju dvaju lica; ne samo dvaju, nego ih oni u rezervi imaju kolikogod ih treba pokazati, samo da zavaraju, zasljepe, obname. Oni ni ne mogu drukčije. Njima lažu tudi, a oni lažu svojima.

Narav čovjekova je sklona zlu, ali to nije rečeno da je se ne može i upravljati na dobro.

Istina mora pobijediti!

Ako laž pokazuje prividne uspjehe, to je samo radi toga, jer istina ne ma raspoloživi broj svojih apostola. Borci Istine su preobzirni.

Ako su bili preobzirni stariji, nećemo biti mi — mladi!

A sada se zaustavimo i odgovorimo na pitanje: Ko danas najglasnije nastupa u ime demokracije?

Svi ćemo se složiti, ako rečemo: KOMUNIZAM.

Eto, u tome i jest sva podmuka podlost komunizma! On koji naučava, kao prvu dogmu svoje materialističke vjere, diktaturu proletarijata, ima toliko licumjerske smionosti, da dolazi pred naivne narodne mase kao prvoborac demokracije, slobode!

On koji propovijeda: Rusimo, palimo i ubijajmo svakoga koji ne misli kao mi, napada nedemokratski fašizam i bori se za slobodnu misao!

Što je to, ako ne podlo zava-

Ako su im prepustili drugi stil parole i nastupa, tako da bi to komunisti htjeli monopolizirati za sebe, ne dopuštamo im — mi. Mi smo tu, da im rušimo barikade i brišemo osnove.

Komunistima oduzimamo riječ da se bore za kruh i mir! Oni upravo nose glad i krv!

A riječ je pravda — da se ne čuje iz njihovih ustiju, jer je ona davno brišana iz njihovih knjiga. — Djela njihova to potvrđuju!

U borbi za praveano društveno uređenje mi smo odlučniji od komunista, i to ne samo u borbi proti jevrejskom kapitalizmu, nego i onomu koji je u rukama onih koji se katolički kreste, pa bili to obični vjernici ili posvećene osobe. Mi se svečano odričemo onih svećenika, ako su im uistinu tako duboki džepovi, kako to običaje javnost iznositi, a s tako malo su socijalnog osjećaja.

Nismo protiv privatnog vlasništva niti smo za ludo uništavanje kapitala — ali za jedno smo i to bez kompromisa — da se prije svega i iznad svega mora imati pred očima opće dobro djece Božje.

Ni lijepu crvenu boju ne puštamo komunistima kao monopol, ni pučku frontu, jer mi smo ljudi iz puka za puk postavljeni.

Sva poštena sredstva i najmodernejši način istupanja mora služiti Kristu u ostvarivanju Njegovog kraljevstva na zemlji.

Beskompromisnost prema onima s desna i s lijeva, borbenost koja se rađa iz samosvijesti, odlučnost koju diktiraju današnji čas, osvajanje a ne samo obrana — u jednu riječ — prodor, to je oznaka mlađih Vitezova Križa.

Junior

ravanje, s kojim bi htjeli nad svima zavladati, oduzevši nam demokraciju i slobodno mišljenje?!

Baš ovih dana se šire vijesti, da je sovjetski diktator Staljin izdao naredbu o zatvaranju mnogih uglednih ruskih sveučilišnih i srednjoškolskih profesora. Zatvoren je čuveni profesor, član Akademije, Volgin, koji je dosad bio smatran kao najvjerniji Staljinov pristaša. Iza uzničkih vratiju čame i poznati ruski književnici: Katajev, Fridland i Seberjakov.

Zašto? Jer su sigurno, iako su komunisti, o nečem drugiče mislili, nego vrhovni razum Rusije — Staljin.

Nedavno je u Lillu, u Francuskoj, održan kongres katoličkih radnika. Na koncu je nastupio

Katoličke pobjede

SILVANIA

Što ne može da učini omladina puna idealja?

God. 1918. je u Beromunstru kod Luzerna, u Švicarskoj, jedna skupina daka osnovala zabavno društvo. Članovi su se sastajali za vrijeme školskih odmora, a posebne svoje sastanke imali su i u šumi. Latinski šuma znači silva, odatole i ime duštvu Silvana. Tu su se oni zabavljali i određivali za suvremena pitanja. Geslo im je bilo: socijalno pitanje hoćemo riješiti!

Ima 13 godina da je dak Toni Stadelmann počeo izdavati list u kojem je propagirao rješenje socijalnog pitanja. Silvanci su uspjeli njega privoditi za svoje društvo. I sada je Stadelmann imao veliki upliv. Prestao je izdavati list i počeo štampati materijalne i vjerske brošure.

Za deset godina je njihov broj narastao do 570 članova. Naklada publikacija je iznosila 10 hiljada god. 1926. god. 1930. već 350 tisuća, a 1932 god. 500 hiljada. A danas je broj skoro podvostručen. I sve se te brošure sasvima besplatno dijele.

Kako je to moguće?

Sve poslove obavljaju daci. Sami pišu, sami štamaju. Za vrijeme praznika pojedinci dolaze na Stadelmannov dom i tu rade po čitavu sednicu. A posao je sistematski organiziran.

I kuća im je postala premalena. Odlučiše graditi novu 150 m dugu. Sami izradiše opeke, a kod zidanja pomagaju.

Rade sasvim besplatno, a hrani plaćaju sami. Srđa im je širenje dobre štampe. Silvana je poplavila zemlju svojim brošurama. Sv. Otac je blagovio njihovu akciju.

Stvar je vrlo interesantna, i potiče nas da i mi poradimo štograd za širenje dobre štampe.

SPOMENIK U WASHINGTONU

Ovih dana se postavlja u Washingtonu, glavnom gradu U. S. A., kip

kao govornik i obljebljeni socijalni radnik kardinal Lienart. Evo njegovih riječi:

»Opasnost koja nam prijeti zove se komunizam i ima dva lica: jedno osvajajuće, kad se pokazuje mnoštvo u zemlji gdje nije gospodar. Drugo odvratno, tamo gdje vlada. Ja bih htio vjerovati njegovim riječima, ali mi to ne dopuštaju njegova djela.«

Ko je dakle pravi i najveći zagovornik demokracije? — KRŠĆANSTVO!

A komunizam? — Mi vjerujemo samo njegovim djelima! A ta ga osuduju!

Ig.

Kristov kao narodni spomenik. Duša svega toga je bio biskup Noll. U odboru su najodličnije katoličke i protestantske osobe, poslanici i senatori. A i vlada je bila pri ruci. Prostor za spomenik je odredila državna komisija za umjetnost. Kip je simbol, koji izrazuje tvrdnu volju Amerikanaca da žele živjeti po Kristovim načelima. To je javna manifestacija proti bezbožnom radu komunista u Rusiji i Španjolskoj.

ČEŠKA KATOLIČKA OMLADINA

I češka katolička omladina počela je živjele raditi. Pribavila je načela Katoličke Akcije te često priređuje tečajeve, zborovanja i nastupe. Osobito se bave socijalnim problemima. Dužne vježbe, adoracije i euharističke selekcije im služe da što bolje odgoje svoje značajeve i da što više poraste vjerski život. Pojedine organizacije imaju skupnu centralu u kojoj je učlanjeno oko 35.000 mlađadića, i djevojaka. Imaju i više svojih listova, na pr. Jutro (Jutro) i Dorost (Mladost). Zadnji izlazi dva puta mjesечно na 16 strana.

Nedjelino evangelje s ponkonom

XXIV. nedjelja po Duhovima

EVANDELJE SV. MATEJA. 13, 31—35. U ono vrijeme iznese im Isus drugu priču govoreći: Kraljevstvo je nebesko kao zrno gorusično, koje uzme čovjek i posije na njivi svojoj. Ono je istina najmanje od svih sjemena, ali kad uzraste, veće je od svega pôvrâta i bude drvo tako, da ptice nebeske dolaze i gnijezde se na granama njegovim. I drugu priču kaza im: Kraljevstvo je nebesko kao kvasac, koji uzme ženu i pomiješa u tri mijere brašna, dok se sve ne uskisne. Sve je ovo govorio Isus silnom svijetu u pričama, i bez priča ništa im nije govorio, da se ispunii, što je rekao prorok: „Otvaram u pričama usta svoja, navještam, što je sakriveno od postanka svijeta“ (Ps. 77, 2.).

POUKA:

Spasitelj je rado govorio sakupljenom narodu. Svojim govorom htio je da ga svaki razumije. Duboke misli je iznosio u pričama iz običnog života, da pomoći običnih i vidljivih stvarima označi kraljestvo nebesko, koje se ne vidi.

„Kraljestvo nebesko je slično zrnu gorusičnom, koje uzme čovjek i posije ga na njivi svojoj. Kraljevstvo je nebesko slično kvasu, koji uzme ženu i pomiješa u tri mijere brašna, dok se sve ne uskisne.“ —

Dragi Spasitelj htio nam je onim zrnom gorusišćem i kvasom označiti u jeru, koja je temelj nebeskog kraljevstva u našoj duši. Vjera je temelj kršćanskog života, bez nje nije moguće ugodići Bogu, bez vjere nema spasenja. Ovo mi dobro razumiemo. Ali

kršćanima u današnjem vremenu treba da ima vjeru živu prvih kršćana, koja se ne klanja ni svjetu, ni noveu. I davlu. Samo živa vjera je danas kada da kršćanima uzdrži na visini kršćanstva i putu, koji vodi u život vječni.

Na svjetu čemo, radi vjere, doživjeti i progonstva. Ali živa vjera pobijeđuje sve, jer nas sv. Ivan uverava: „Ovo je pobjeda, koja pobijeđuje svijet, vjera vaša.“ —

Krasan je primjer žive vjere kod sedam braće Makabijaca i njihove majke, koji su svi poginuli za vjeru. Sestero je smrtno pred majčinim očima umrlo u groznim mukama. Majka gledala i u naručaju drži najmladeg sina. Mučitelji mu obećavaju veliko bogatstvo i časti, ako se samo odreće vjere. Majka ne drži radi smrti sina nego da ne smalakši u vjeri. Svom snagom srca veli mu: „Sinko, smiluj se majci svojoj! Pogledaj na nebo i na zemlju;

Svijet u sličicama

STABLO I PLODOVI

Eda Yukes nije bila ni pjesnik, ni filozof, ni učenjak, a ipak je za sobom ostavila uspomenu. Bila je samo izgubljena ženska koja se potučala svijetom, i onda umrla. Od nje su potekla 834 potomka. Između tih potomaka bilo je:

— 106 nezakonite djece, 142 prosjaka, 64 su proživjela o trošku općine, 181 su bili prostitutke i 76 zločinaca.

Za sve njih je, kroz vrijeme od 75 godina, država potrošila 6 milijuna kruna.

Obični zaključak: Kakvo stablo, takvi plodovi.

DRŽAVNIK MOLI

O' Connell je poznati državnik, oslobođilac Irске. Kao gorljivi katolik imao je uzvišen pojam o molitvi.

Jednog se dana u parlamentu raspravljalio o nekom zakonu protiv irske slobode. Previdjalo se da će glasovanje završiti na štetu Irске. Žurno je trebalo da neko spremno i zgodno odgovori. Svi upraviše pogled prema sjeti Daniela O' Connella, ali tog slavnog govornika nije bilo tamo vidjeti. Požuriše se da ga nađu i na koncu ga otkrije u jednoj dvorani, kako sabrano moli krunicu.

— Dodij! — poviće mu jedan prijatelj i, tumačeci mu teški položaj, poče ga vući prema govornici. Ali O' Connell mirno i veselo odgovori:

„Pustite me da dovršim ovu krunicu. Ona više vrijedi u pitanju Irске nego najvatreniji govor.“

GUTANJE SREBRNJAKA

Pišu, da su u Italiji operirali nešto čudaka koji je progutao nekoliko gvozdenih predmeta i četiri talijanske lire.

Nu to nije ništa čudno, ni zanimivo, ako se uzme u obzir da je u

ali, na čudo mnoštva, raskomadana tjelesa ne izgoriše. Konačno emir, kadja i svi ostali, to videći, narediše da se vatra i pepeo rastepe, i da se sve do zadnjeg komadića navedenih tjelesa ukloni i ukopa u zemlju na način da kršćani ne budu mogli pronaći i imati kao moći ma baš ništa od tih svetih tjelesa.

Naše je mnjenje, da je Bog u ovom svetom gradu Jeruzolimu učinio ovo rijetko čudo iz predobrostioga svojega milosrđa, u svrhu, naiime, da ono bude svim vjernicima na utjehu. Amen.

Časni ovi mučenici Kristovi podnijeli su smrt dne 14 studenoga; pa neka se u taj dan godišnje obavlja spomen na njih: u čast Bogu svemogućemu, prebl. Djevici Mariji i serafskom Franji, čijemu su Redu ova sveta Braća mučenici pripadali; što bilo mu na vječnu diku i slavu! Amen.

NAPOMENA: — 1) Franjevačko-konventualčka crkva sv. Franje u Šibeniku pobožno čuva jednu cipelu bl. Nikole Tavilića. To je jedino što se očuvalo od stvari koje bi bile pripadale našem blaženiku.

— 2) Prevlađao je danas običaj da se bl. Nikola Šibenčanina naziva Tavelić. To je neispravno, jer gdjegod se u zapisima Šibenskog samostana sv. Franje od 14 do 17 vijeka navodi on ili njegovi rodaci, u vjekim prezime u drugom slogu i

vjeruj, da je sve to, pa i nas, stvorio oBg iz ništa. Primi junački smrt, da te uznognem opet naći i vidjeti u nebu.“

I najmlađi pogine, aza njim da de život i junačka majka vidjevi pred sobom smrt svoje sedmoro djece.

Svi osmero umriješe za vjeru, da svojom vjerom u Boga i život vječni zastide progonitelje!

— I mi danas imamo kršćane žive vjere, kršćana mučenikâ. To nam glasno govoru i Meksiko i Španjolsku. Imamo mučenika svakog staleža i dobi. A mi, da uz tu našu junačku braću ostanemo mlinati?! Dapaće, da još koracamo putem modernog bezvjernstva, koje hoće samo užitak života a ne žrtvu, koje hoće samo tijelo a ne dušu, koje hoće samo ovaj svijet a ne Boga?!

Molimo, da naša vjera dnevno raste. Pa ako je danas malena kao goruščeno zrno, uzrašće kao najveće i najkrošnatije stablo.

Beogradu jedan drugi čudak progutao 10.000 srebrnjaka od 50 dinara, da mu ništa nije naškodilo; jedino će morati odležati 12 godina u oporavilištu Mitrovica ili Zenice. A ima ih, junnačka im majka, i takvih koji su milijune srebrnjaka i zlatnika progutali, pa se i sad slobodno šeću, jer im operacija nije od liječnika propisana.

U drugim stvarima previše ne obilujemo, ali, hvala vragu, takvih rekordera ima kod nas dosta. — Još bi se kogod mogao drzovito dosjetiti i upravit našem uredništvu pitanje: „A moguće mi baš radi tih mnogobrojnih rekordera u dragim stvarima ne obilujemo?“

VRSENJE DUŽNOSTI

U nekoj crkvi Gornje Austrije naslikani su skupa: papa, kralj, seljak i iza njih davao.

Papa veli: „Ja te učim“.

Kralj kaže: „Ja te branim.“

Seljak govori: „Ja vas hranim.“

Davao iza njih više: „Ja ēu vas sve skupa odnijeti, ako ne činite što govorite.“

TRI VELIKA LIJEĆNIKA

Neki se glasoviti liječnik borio sa smrću. Oko njega stajala tri druga liječnika, pa u nemogućnosti da mu pomognu stali žaliti što će smrt ugrabitog velikog liječnika. Umrijući ih stane tješiti govoreci: „Ne žalite me, braćo moja; iza mene ostaju tri velika liječnika.“

Tri liječnika, misleći da na njih cilja, stanu ga ispitivati koji su to liječnici. Umrijući odgovori: „Voda, rad i umjerost.“

OSUDA POGANSKOG FILOZOFA

Evo što sudi o nama indijski filozof Sadhu Sondar Singh:

„Jednog dana sjedio sam na Himalaji na obali jedne rijeke. Izvadih iz vode lijepi, okrugli i tvrdi kamen i razbijih ga. Nutrina je bila posvema suha. Taj je kamen dugo vremena le-

ma i, a ne e: dakle Tavilić i Tavileo, a ne Tavelić i Taveleo.

— 3) Na pitanje, da li je bl. Nikola bio zaista hrvatskoga roda, odgovaram kratko: Da. — U potvrdu doista je ovo: Njegovo prezime u najstarije doba nije Tavileo (Tavileus), pa zatim od Hrvata, pod zaštitom austrijskog „sklonog“ im režima, prekrojeno u Tavilić, kako to neki, u prilog svoje velike politike, uporno tvrde o svim uopće našim primorskim prezimenima na „ć“. U knjigama samostana sv. Franje u Šibeniku nalazim, da se, sve do potkraj 16 vijeka, obiteljsko ime našega blaženika bilježi sa dočetkom na „ć“. Tavilić, a u 17 vijeku — do izumriješa tog roda god. 1649 — piše ga se ondje izmjenjeno ili i zajedno Tavilić i Tavileo. Ovo, usput rečeno, vrijedi i za mnoga druga stara šibenska prezimena, kao: Mužić — Museo, Dorišić — Doriseo, Šižgorić — Sisgoro, Juričić — Juriceo, Tomašević — Tommaseo, i t. d. To je tim značajnije, što su pomenute upravne knjige vodene na latinskom ili talijanskom jeziku. A da je bl. Nikola Tavilić ne samo hrvatske, nego i jezika i misli, svjedoče, kratko rečeno, krsna imena nekojih njegovih najbližih rođaka — iz 14 i 15 vijeka, kao što su: Bogdan i Dobrica Tavilić, zabilježeni baš ovako u latinskoj ispravi.

— 4) P. Jeronim Parkić (Parčić?), gvardijan Šibenskog samostana sv. Franje, polovicom 17 vijeka, zapisa je na čelu svoje upravne knjige, da su Šibenskioci franjevcii konventualci već od negda štovali svog bl. o. fra Nikolu Tavilića. Prilično je stara i njegova uljana slika, što je još i danas im Šibenski samostan sv. Franje, na kojoj je zapisano i njegovo ime uz pridjevak: Beatus — Blaženi. No to štovanje i beatificiranje našega oca fra Nikole Tavilića bilo je iz privatne pobude. Tek je Šiben. biskup Josip Anton Fosko 1889 god. postigao od pape Leona XIII privolu, da se Nikolu Taviliću smije častiti javnom crkvenom službom i nazivati ga blaženim. I otada ga se štovalo u Šibenskoj katedrali prve nedjelje m. rujna — pontifikalnom misom i procesijom. Sadašnji Šibenski biskup Dr. Jeronim Mileta, dozvolom sv. stolice, postignute baš Ijetos, odredio je da se bl. Nikolu Taviliću odsele, po Šibenskoj biskupiji, svetkuje na sam dan blaženikove mučenice smrti. Dakle ove čemo ga godine po prvi put štovati 14 studenoga.

— 5) Rodnom kućom tog našeg

kršćanskoga junaka nekoji su do ne-davna smatrali onu zgradu na Maloj loži u Šibeniku, u kojoj je sada u prizemlju Kavana Medulić, na čošku glavne gradske ulice i stuba što se spuštaju k Dobriću — lijevo kod sličenja. Don Krsto Stojić misli, da je fra Nikolina rodna kuća stajala na mjestu gdje je u 19 vijeku podignuta

žao u vodi, ali ne bijaše u nj prodrla. Tako isto biva sa ljudima u Evropi. Kroz čitava ih stoljeća oplakuju kršćanstvo, posve su uronjeni u njegov blagodatima. Oni živu u kršćanstvu, a kršćanstvo nije u njih unišlo i ne živi u njima. Krivnja nije u kršćanstvu, već u tvrdoci srdaca. Maternalizam i intelektualizam skamenili su srca. Zato se ne čudim tome, da mnogi ljudi ovdje kod nas ne mogu razumjeti što je Krist."

Po državi

UBIJSVO U SOLINU. 8. t. mj. ubijen je u Solinu od splitskog općinskog redara Branka Duke revolverskim licem poznatim Špičićem Paško Fradićem zvanim Galo istaknuti pristaša b. HSS.

DR KOROSEC O HRVATSКОM PI-TANJU. Prilikom svoga službenog boravka u Zagrebu ministar unutrašnjih poslova dr. Anton Korošec novinarima je izjavio: „Jedan je općinu sentiman. Ja jasno gledam: Hrvati me više puta manje volje, a više puta više, ili da to negativno kažem: jednom mi više, drugi put manje mrze. Ja nisam mjesec, koji gleda na zemlju sada mrko sad prijazno. Ja sam uvek volio i visoko što vao hrvatski narod i ja nemam vrueće želje nego da završim svoju političku karijeru time, da budu svi Hrvati sretni i zadovoljni u ovoj našoj državi, pa i sa mnogo.“

NOVE POBJEDE B. HSS. 8. t. m. obavljeni su izbori u dalnjih 50 općin sавske banovine. U svim hrvatskim općinama pobijedila je ogromnom većinom lista b. HSS., koja je dobila 44 općine, koaliran b. Samostalna demokratska stranka 2, vlastina JRZ 3 i neopredjeljeni 1. Dosad se tako provedeni izbori u 347 općina sавske banovine. Još se imaju obaviti u 171 općinu 15. t. m. biće izbori u preko 100 općina a 22 t. m. u preostalih 65. Time će ond bili završeni izbori u svih 518 općina sавske banovine.

† DR IVAN LEBOVIC. U petak na večer naglo je umro u Bjelovaru od srčanog kapi hrvatski narodni zastupnik odvjetnik dr Ivan Lebović. Prireden mu je veličan stven sprovod.

AUDIJENCIJA DRA MAČEA. U nedjelju 8. t. m. dr Maček u dvorcu Brd bio je primljen u području audijenciju od Nj. Vis. kneza-Namjesnika Pavla. Dr Maček bio je zadržan na ručku kod kneza-Namjesnika. Nakon ove audijencije dr Maček ostao je apsolutno rezerviran i nije htio da nikakve izjave. Beogradsko „Vreme“ od 10. m. piše, da je ova audijencija izazvala veliko interesovanje u svim zagrebačkim krovima. Vijest o toj audijenciji proučile se brzo Zagrebom i svaki je primio sa osjećajem ozbiljnosti, pridajući joj karakter jednog važnog događaja.

PUT NJ. VIS. KNEZA PAVLA U LONDON. Nj. Kr. Vis. Knez-Namjesnik Pavle otputovalo je za London, gdje će provesti neko vrijeme kao gost Vojvode od

VINA smo ove godine dobili manje go lani i zato već sada poskupljuje. Ovo-
gašnja berba prema prošlogodišnjoj pod-
cila je za 35—40%.

ZABRANA POSJEĆIVANJA KINA.
im svećenicima, školskoj djeci u katolič-
m zavodima, redovnicima i redovnicama
libosarske radničke nadbiskup dr Šarić
branio je, da posjećuju kino bez njegove
čiste dozvole.

TVORNICU AVIONSKIH MOTORA
RAKOVICI kod Beograda otkupila je dr-
va te će odsad država u svojoj režiji po-
čati proizvodnju avionskih motora.

STANIČA SPLIT — PREDGRADE
Ilikom Generalne Direkcije državnih že-
znica s 1. t. m. otvorena je i za saobra-
taj putnika, prtljage i eksprese robe.

KRCKI BISKUP DR JOSIP SREBR-
IĆ prošlih dana navršio je 30-god. Šnjaku
isništva. Neka Bog poživi za još mnogo
odina i nadari obiljem svojih milosti i
agoslova ovoga našeg revnog i neustraš-
ljivog biskupa!

NOVI USTAV ISLAMSKE VJERSKE
AJEDNICE odobrio je Ministarski savjet.
jen vanjski znak je zelena zastava s bijelim
olujesecom i peterokratkom zvijezdom u
edini.

IZBORI U DRINSKOJ BANOVINI
bavljeni su 8. t. m. u 431 općini, a gla-
nje je odgodeno u 6 općina. Vladina Ju-
oslavenska Radikalna Zajednica dobila je
16 općina ili 73.32 posto, udružena opo-
cička 57 općina ili 13.23 posto, neopredje-
eni 22 općine ili 5.10 posto, bivša Hrvatska
eljačka Stranka 13 općina ili 3.02 posto,
emajoradnička stranka 11 općina ili 2.55
osto, Jugoslavenska nacionalna stranka 5
općina ili 1.16 posto, Seljački pokret V.
Ordevića 4 općine ili 0.93 posto, gradi-
će liste 2 općine ili 0.46 posto, Ljotićev
Žbor 1 općinu ili 0.23 posto.

18-GODIŠNJA SELJANKA RODILA
ROJE DJECE. U selu Borči 18-godišnja
Radmila Lasić rodila je troje muške djece.
Prvoga dana rodilo se prvo dijete, a tek
poslije 24 sata drugo i treće. Ovo treće,
koje je bilo najslabije, umrlo je poslije ne-
koliko sati.

14 KG JE TESKA JEDNA REPA u
asadišku Poljoprivredne škole u Aleksan-
drovcu.

IZVOZ PUŽEVA U FRANCUSKU.
Dvoga proljeća i jeseni izvezeno je u Franc-
usku preko 14 vagona puževa. Međumurski
puževi su teški od 60 do 80 grama.

NIJEMCI UVOZE JAJA u tečnom
stanju, bez ljske, u naročitim kantama.
Ove godine izvezli smo oko 40 vagona teč-
nih jaja.

"SELJACKI DOM", GLASILO B.
HSS., koncem listopada počeo je opet da
izlazi u Zagrebu kao tjednik. Urednikom
će mu biti prof. J. Jelašić. Dr Maček izdaje
te proglašenje svim narodnim zastupni-
cima te predsjednicima kotarskih i gradske-
h organizacija.

PROTI PROSTITUCIJI. Zagrebačka
policija je prošlih dana protjerala preko
200 djevojaka, koje su se bavile sumnijivim
posloma i pozvala na odgovornost sve one
gostionice i kavare, koji su držali žensku
poslužu bez ikakve nagrade, te im
omogućili, da zaslužuju novac nemoralnim
životom u njihovim lokalima.

jugozapadno od crkve sv. Ivana —
preko ulice. Ja sam pak u upravnim
knjigama samostana sv. Franje u Si-
beniku 16—17 vijeka nedavno našao
na bilješku, koja, govoreći o nekom
objektu, veli, da se taj nalazi iza crkve
(sv. Franje) jamačno, kad se druga
tu ne spominje! pokraj kuće Tavilića.
Da su Tavilići po svoj prilici bili
susjedi, i to dobri susjedi Šibenskih fra-
njevaca konventualaca, daju nam to
naznjevati i razne druge činjenice, kao
na pr. da su nekoj iz tog roda bili
šib. franjevcima konventualcima pro-
kuratori — zastupatelji njihova samos-
tana kod svjetskih vlasti i kmetova;
da uz fra Nikolu Tavilića poznamo
još dvojicu Tavilića: o. fra Ivana i
o. fra Stjepana, koji su bili franjevci
konventualci — u 14 odnosno 15 vijeku.
Fra Stjepan Tavilić se ovjeko-
vječio time, što je svojim posredova-
njem kod uprave grada Šibenika omogućio
fratrima trećorecima glagoljaši-
šima, da na otoku Prviću u Luci po-
dignu samostan (1461—1463). Šiben-
ski Tavilići svoje dobro susjedstvo pre-
ma Šibenskim franjevcima konventual-
cima posvjedočuju i time, što ih opis-
pavaju zavještajima i darovima, tako
da upravne knjige šib. samostana sv.
Franje uprav vrve imenima raznih Ta-
vilića.

(Svršetak)

Fr. Bernardin Polonija, franj. konv.

U znaku slobode

Kad se po čitavom svijetu govo-
rilo o demokraciji, u Španjolskoj je
bio autoritativni režim Prima de Ri-
vere. I narodu je bila silno omražena
ta diktatura. Zato kod prvih slobodnih
izbora su glasove dobili republikanci.
Tim više, jer su obećavali da će po-
štivati vjeru i nova republika da će
biti "republika dnevne pričestnosti."

Ali to su bila samo obećanja. Kad
su dobili glasove, najaviše otvoreni
rat Crkvi. Komunisti razdijeliše svo-
jim pristašama oružje, da time pokazu-
ju svoju potpunu slobodu. Komuni-
stički voda Pestana je rekao: „Domovina, koju mi
dajemo svojim protivnicima, jesu ta-
mmi zatvori; hrana, koju čemo im da-
vati, jesu njihove suže i naše batine.“

Po statistici, koju je sastavio Gil
Robles, u Španjolskoj je bilo od 16
II 1936 do gradanskoga rata:

- 61 ubijenih,
- 224 ranjenih,
- 10 sažgnih crkava,
- 9 svećenika prognoano,
- 32 napadaja na seljake,
- 10 napadaja na politička dru-
štva,

Vlast koju su dobili u svoje ruke,
ne puštaju. Stvaraju novi izborni za-
kon koji im osigurava većinu u par-
lamentu. Svoje pristaše do zubi na-
oružavaju, a protivnicima ne daju ži-
vjeti. Katoličke radničke organizacije
raspuštaju. Uličnjacima i banditima
pružaju u ruke revolvere, puške, bom-

Mi jesmo za slobodu, ali
za onu koja poštuje prava
drugih! — Dakle za kršćansku,
a ne za komunističku!

A. J.

Roditelji, neprijatelji

Kod nas se, osobito u zadnje vri-
jeme, stvara tako reči polu-intelektual-
ni profeterijat, a sačinjavaju ga oni ko-
ji su svršili nekoliko razreda raznih
srednjih škola, gradansku ili sličnu
školu, u kojoj onda, ne radeći ništa, pa-
daju na teret i brigu, isprva samo
svojih roditelja, a kasnije i narodne
cjeline, da završe svoj život kao neza-
dovoljnici radeći one poslove, koji za
njih nisu, a često puta i ogriješujući
se o zakonske propise o zaštiti tude i-
movine. Ti mladići radi raznih razlo-
ga, u prvom redu radi materijalne
nemogućnosti roditelja da ih dalje
školjuju, napuštaju školu i skrštenih
ruk očekuju nekakva čudesa. Godine
prolaze u neradu, i u očekivanju bo-
ljih dana, koji nemogu doći bez rada.

U dane, kad bi se nakon napu-
štenje škole mogli i morali posvetiti in-
tenzivnom radu i privrednom nauko-
vanju, oni miruju i ljenčare uz pomoć
svojih roditelja, a kada tako provedu
nekoliko godina i postanu tako stari,
da više nikako ne dolaze niti mogu
doći u obzir za praktično naukovanje u
biljo kojoj privrednoj struci, onda
kucaju na sva moguća vrata i zaklinju za
pomoć. Oni su bez ikakovih potrebi-
nih, stručnih kvalifikacija i mogu naći
zaposlenje, koje bi im odgovaralo sa-
mo kao pisarcici, ali i tih pisara i
pisarcica ima previše, pa i mnoštvo
takvih sa školskom naobrazbom, koja je
daleko veća nego što je njihova.

Redovito se onda, kad im se izja-
love sve nađe, obraćaju, i oni i njihovi
roditelji, Hrvatskom Radišu, mole i
zaklinju, da im se pomogne, ali on
uza svu svoju i najbolju volju to ne
može učiniti. Sa mladićima, koji su
navršili 17 ili čak i više godina ne
može se ništa započeti i učiniti. Ne
samо što nisu više sposobni za pri-
vredni nauk, već i poslodavci ne pri-
maju s raznih razloga tako stare mla-
diče. Sto im onda preostaje? Ispri-
ma ogorčenost i očaj, a kada po-
svena izostane roditeljska ili uopće tu-

da pomoć, onda takvi mladići moraju
prihvati i najteži posao i ravni svoj
život kao nekvalificirani radnici ili po-
staju društveni paraziti, pa i krimi-
nalni tipovi, dok su mogli postati do-
bri obrtnici, trgovci, razni industrijski
stručnjaci ili slično, samo da su u
svoje vrijeme, odmah nakon što su na-
pustili školu, pošli u nauk bilo ka-
kovog privrednog zvanja.

Toj svojoj nesreći nisu samo oni
toliko krivi, koliko njihovi roditelji,
koji ih pravovremeno nisu uputili na
nauk. Od nedovaslih dječaka sa na-
vršenih 14—15 godina nemože se do-
duše tražiti zrelost i ispravno prosudi-
vanje prilika, u kojima se nalaze, i
svahačanje potrebe naukovanja u pri-
vrednim granama odmah nakon napu-
štenje škole, ali od zrelih se roditelja
svakako mora tražiti, da ozbiljno i tri-
jezno promisle o budućnosti svoje dje-
će, i da pravovremeno donesu korisnu
odлуку o njihovom budućem životu.

Radi toga ponovno pozivamo ro-
ditelje one djece, koja su nakon neko-
liko razreda srednjih škola prekinula
daljnji polazak škole, ili su svršila grad-
anskou ili sličnu školu, a ne postoji za
njih, bilo s kojih razloga, mogućnost
dalnjeg školovanja, neka odmah tu
svoju dječecu upute na nauk u razne
grane privrede i tako se pravovremeno
poštrinu za njihovu budućnost.

Roditelji! Ne budite najveći ne-
prijatelji svoje rođene djece puštajući
im, da u neradu izgube najljepše godine
i ujedno mogućnost stvaranja če-
stite i primjerene egzistencije! Nemoj-
te biti oni, koje će vlastita dječeca u ka-
snijim godinama prokljinjati kao uzo-
ričnike svih svojih nevolja i svog mučnog
bijednog života! Stvorite odmah zrelo
promišljenu odluku i pravovremeno o-
sigurajte svojoj dječici bolju budućnost.

U Vašim je rukama sudbina Vaše
djece, gledajte da je za vremena, dok
još možete, učinite što vedrijom i
ljepšom.

Središnja uprava Hrvatskog Radiša

Svoj k svome: Jedina odlikovana tvornica voštanih svjeća ĆULAR GRGO - ŠIBENIK

Diplomirani pčelar i voštarski majstor

Počasna diploma

Ruma 1909.

Sarajevo 1923.

Trgovina finog

vrcanog meda sa

vlastitog pčelinjaka

Počasna diploma i sre-
brena medalja Split 1925

Počasna diploma i

zlata medalja Dubrovnik 1926.

Izradba umjetnog sača sa najmodernijim spravama.

Izradba buketa i vijenaca od naravnog i umjetnog

cvijeća. — Izradba solidna — Cijene umjerene.

KATOLICI FRANCUSKE PROTIV
KOMUNIZMA. Katolici grada Lille-a i o-
koline održali su veliki manifestacioni zbor
protiv komunizma, na kojemu se našlo pre-
ko 100 hiljada samih muževa.

Po svijetu

BELGIJSKI REKSISTI ZA FEDERA-
TIVNU BELOIJU. Između flamanskih i
valonskih reksista postignut je sporazum
glede preuređenja belgijske države. Fla-
manski i valonski reksisti su za zajedničku
državu pod sadašnjom dinastijom, ali traže,
da se u flamanskom i valonskom dijelu dr-
žave organiziraju potpuno slobodne savezne
države. U flamanskom dijelu bi službeni
jezik bio flamanski, a u valonskom fran-
cuzski. U glavnom gradu Bruxellesu oba bi
obvezatno učila oba jezika.

BORBA ZA MADRID još uvijek tra-
je. Vladine čete se ofajno brane. Vode se
strahovi i ulične borbe. Nacionalističke čete
se napredjuju veoma oprezno, pošto njihovo
zavojništvo smatra, da su marksisti
minirali razne četvrti predgrađa. Zapadni
dio Madrida već je potpuno u rukama na-
cionalista. U borbama u samom Madridu o-
gromni je broj mrtvih, jer borbe na bajune
svršavaju općim klanjem. Ogorčeni otpor
vladinih milicijera urođio je dosad tim,
da su pretrpjeli nepotrebne gubitke. Mad-
ridska vlast još prije zadnje odlučne na-
vale nacionalnih četa napustila je Madrid i
preselila se u Valenciju, a cjelokupnu admi-
nistrativnu i izvršnu vlast predala u ruke
vojnoga guvernera Madrida. Nakon pada
Madrida očekuje se teška borba u Kataloniji,
koja je mobilizirala i organizirala oko
200 hiljada vojnika. Zastava burgonske na-
cionalne vlade već je izvešena na španjol-
skoj ambasadi u Berlinu.

FRANKLIN D. ROOSEVELT ponovno
je izabran za predsjednika Sjedinjenih Američkih Država za daljnje četiri godine s ogromnom većinom od 11 milijuna glasova. Ovaj put dobio je mnogo više glasova nego 1932. Od 48 savezničkih država za njega je glasovalo 46, dok su samo 2 gla-
sovale za njegovog protukandidata Landa-
na. Od 435 poslaničkih u parlamentu 334 je
dobio Roosevelt (demokrati), 89 Landon (republikanci), 12 ostale stranke. U senatu
Roosevelt je dobio 75, Landon 17, ostale
stranke 4. Landon je nakon pobjede Roosevelta
čestitao svom sretnjem takmacu. U toj čestitci je istaknuo, da je narod rekao
svoje, pak da volju narodnu treba poštovati.

ZNATNA REKONSTRUKCIJA AU-
STRISKE VLADE izvršena je prošlih dana.
Dr Schuschnigg ostao je i dalje predsjednik,
a iz vlasti su ispalili dosadašnji članovi Heimwehra. U novu vlast ušli su
stari kršćanski socijali. Potpredsjednik vlaste
je general Hülgerth, komandant milicije.

MUSSOLINI ZA PRIJATELJSTVO S JUGOSLAVIJOM. Na manifestacijskom zborovanju u Milatu 1. t. m. Mussolini je u svom govoru naglasio, da su svi preduvjeti
tu za istinsko prijateljstvo Italije i Jugoslavije.
NAJDUŽI MOST NA SVIJETU preko
zaljeva San Francisco, koji spaja istoimeni
grad s Oklandom, završen je i bio je bla-
goslovljen 12. t. m. Ovaj most nije samo
najduži na svijetu, nego ujedno predstavlja
pravo čudo inžinirske vještine.

BELGIJSKI PARLAMENT odbio je
pročitjanje vojnoga roka na 18 mjeseci.

NOVI PREPOROD SPANJOLSKU. U
gradu Sevilji nedavno su svečano proslavljen

Naši dopisi

Radošić

NOVI ŽUPNIK. Dobili smo novog župnika veleč. Don Ivana Trstenjaka. Sa radošću smo ga primili, te mu želimo da dugo ostane kod nas i radi za spas naših duša.

BRATOVŠTINA PRESV. KRUNICE. Naš mladi župnik odmah se dao na posao. Tako je postojala kod nas bratovščina Presv. Ružarja već od g.d 1908. Ali ova bratovščina je dugo spavala i naš župnik je kazao da će ju opet obnoviti. I doista: 25 članova još živi; a sada, na zadnju nedjelju u oktobru, primio je novih 22 članova i započeo radnju. Daj Bože, da po Presv. Krunicu obnovimo zavjet prema Blaženoj Gospi i budemo potpuno pod Njezinom zaštitom.

POPRAVAK CRKVE. Počeli smo popravljati krov na crkvi. Rad je već skoro gotov i tako će opet jedan posao biti dovršen, a iz naše crkve će biti istjerana voda. — Za danas neka bude dosta.

Dit.

Zablaće

OSNUTAK KRIŽARSKE KNJIZICE I CITAONICE. Imamo do 90 knjiga raznoga sadržaja — i primarno „Hrvatski Dnevnik“ i „Mladu Hrvatsku“ i svu križarsku štampu. Dobra srca molimo da nas obdare komojem dobrom knjigom.

OSNOVALI SMO I MALE KRIŽARICE. Dolaze redovito na sastanke i počakaju dobro zanimanje.

KRIŽARSKO BRATSTVO SPREMA SE za Božićnu priredbu.

RAD OKO ŽUPSKE KUĆE. Nema ovu župu uopće župske kuće i sad se radi s velikim marom i žrtvom, da na proljeće počnemo graditi. Zablaćani dosta pomaju druge, pa se nadamo da će i nas, u prikladno vrijeme, pomoći naši prijatelji. *Zupljanin*

Mirlović

VJENČANJE. 8. t. mj. vjenčao se Tome Živković, obrtnik posjednik iz Drniša, sa milovidnom gospodicom Blagom Carev. Čestitamo!

Dobre knjige

K JUBILEJU BUJVJEVAČKIH HRVATA. — Ove godine naši bunjevački Hrvati slave 250. godišnjicu otako su se naselili na svoje sadanje zemlje, a sačuvali svoju narodnost i vjeru. — Jedan posebni i vrijedni prilog k jubileju bunjevačkih Hrvata daje sada Hrvatsko književno društvo sv. Jeronima Zagreb, jer je izdalо zbirku pripovijesti i crtice o bunjevačkim Hrvatima od Blaška Rajića, pod naslovom „Bunjevčice“. Ta je knjiga izdana u jeftinoj skupini od tri knjige za 10 dinara (te su: kalendar „Danica“ za g. 1937., „Bunjevčice“ i „Uzgoj krumplira“ od dr. M. Mohaćek), koje se raspaćavaju u narod u više desetaka tisuća.

HRVATSKOME PUKU ZA ZABAVU I POUKU. — Jesenjas Hrvatsko Književno Društvo sv. Jeronima u Zagrebu šalje hrvatskome puku za zabavu i pouku, ostim već oglašenih, i ove dvije knjige:

„Posljednji svoga rođa“ — povjesni roman od Milutina Mayera, koji je po svojim pripovijestima i romanima veoma poznat, jer je samo Društvo sv. Jeronima izdalo deset njegovih knjiga.

„Majka i dojenče“, poučna knjiga, a napisao ju je liječnik specijalista dr Ivo Koprić. Knjiga je pisana lako, pregledno, a dodane su joj i slike.

Društvo sv. Jeronima Zagreb, Trg Kralja Tomislava 21.

Obavijest

O BL. NIKOLI TAVELIĆU (ili Taviliću) napisao sam prošle godine knjižicu, prvu te vrste, te poslao Društvu sv. Jeronima u Zagreb. Ovo je izvadio iz moga rukopisa dijelove i tiskalo kao „Jerenimsko svijetlo“ brošuricu od 32 str. maloga formata, (1 Din štampa) u 20.000 komada. Po njoj su propovijedali puku svi malne župnici u našim krajevima. Cjelokupnu moju brošuru preuzeo je mjesecnjak „Sacerdos Christi“ ove godine, te je objelodanjuje malo od br. 8. Upozorujem one koji ne primaju ovaj svećenički list, da u svojoj radnji govorim opširnije o bl. Nikoli i njegovoj dobi, navodim oba neobjelodanjenja akta o njegovom mučeništvu i iznosim izvode i literaturu o njemu, te pjesme i molitve. Time sam htio utrti put onima, koji s vremenom budu radili na tomu, da se šibenski mučenik proglaši i svećen.

D. Krsto Stosić

Kalendar

Studen

N. 15	24 Ned. po Duš. - Bl. Nikola Tavelić
P. 16	Edmund, b.
U. 17	Grgur Čudotv.
S. 18	Odö, pr.
C. 19	Elizabeta, ugarska ud
P. 20	Felix Valois, pr.
S. 21	Prikazanje Bl. Dj. M. (Gospa od Zdravlja

Bl. Nikola Tavelić

U nedjelju 15 ov. mj., na najsvetniji način naš će grad, a s njime i cijeli hrvatski narod proslaviti blagdan Bl. Nikole Tavelića. I s pravom Bl. Nikola Tavelić je naše gore list, Hrvat, Šibenčanac.

Bl. Nikola rodio se u Šibeniku početkom 14 v., pa ga je, prema tome, isto sunce grijalo što i nas grijje, i istim je uskim ulicama išao, kroz koje i mi svagdano prolazimo.

Nikola je potekao od bogatih i plemićkih roditelja. Mladom Nikoli već se u djetinstvu smijala sreća i ružičasta budućnost. Pa dok su roditelji sanjali i privili nacrte, kako će njihov Nikola jednog dana zapremati najvažnije položaje u gradu i igrati vidnu ulogu u životu grada Šibenika, mlađi Nikola je energično obraćunao sa svim roditeljskim sanjama i zemaljskim taštinama.

Na veliko iznenadenje sviju svojih sugrađana, Nikola ostavi Šibenik i pade u zabitni franjevački samostan u Bribiru, da tu u posluhu i siromaštu služi Bogu i narodu.

U samostanu bio je uzor ostalim redovnicima. No, žar i ljubav za Božju i neumrle duše brzo ga odvukao iz samostanske celije.

Baš se za vrijeme bl. Nikole u Bosni širilo opasno bogumilsko krivo-

vjeće. Pa kako su bili širitelji i vjesnici ove krivojverske nauke vrlo lukavci i naprasci, mnogi su im bosanski Hrvati povjerivali i prešli na krivo vjeće.

Ova tužna pojava uvelike je ras-tužila Nikolino srce, pa je sa dopuštenjem poglavara otišao u Bosnu, da, žarom apostola, obraća zalutalu braću.

— I punih 12 godina neumorno je propovijedao i obraćao zalutale.

Nema sumnje da se je u Nikolini srcu, još od najranijih dana, krlia skrivena želja za mučeničkom smrću. Pa kad je vidi do mu se taj ideal neće u Bosni ostvariti, krenuo je u Jeruzalem, gdje je bilo više nade i prilike za mučeničku smrt.

Tada su u Jeruzalemu vladali Aрапi, odusevljeni Muslimani, a zagrženi neprijatelji vjere Isusove.

Nikola, sa svoja tri redovnička druga: fr. Deodatom, fr. Petrom iz Francuske i fr. Stjepanom iz Italije — počne neustrašivo propovijedati sv. vjera. Propovijedali su bez straha u kolibama siromaha, kao i po dvorovima jeruzalemskih bogataša. — Ali ne za dugo.

Kad su 11 studenoga 1391 pred kadijom u dugom govoru, najodrešitije nastupili i napali Muhamedovu vjeru i njegove teške zablude, osobito putenost i mnogoženstvo, kadija sa svojim savjetnicima, a uz odobravanje 30 hiljada gradana, osudi Nikolu i njegove drugove na smrt.

Najprije ih je dao išbiti i baciti u tamnicu, gdje su 3 dana, u najtežim mukama, provijevi bez jela i pića. Sudaran ih izvukose iz tamnice na gradski trg, gdje ih najprije isjekoše, a onda baciše na lomaču.

Ljetopisac nas izvješćuje da, na sveopće čuđenje, oganj se uopće nije dotaknuo osjećenih komada sv. tjelesa. To bijaše 14 studenoga 1391.

Slaveći blagdan Bl. Nikole Tavelića, pitajmo se, da li ljubimo Isusa Krista i Njegovu sv. Crkvu tako da bi i život svoj dali za Njega?

Imati tečaj i duhovne vježbe, da se bude odvlačno prijave na V. K. B. Tečajev neka prireduje više društva zajedno, posebno po krajevnim odborima i okružjima. Za duhovne vježbe najavljen je već mnogo društava, posebno u vrijeme oko Božića.

Što drugi pišu

SELJAK NIJE KOMUNISTA!

Seljak ljubi svoje. Po naravi je čvrst privezan uz svoju zemlju, koju baš tolik voli, jer je samo njegova, njegovo privatno vlasništvo. Pravi, rođeni seljak ne može nikad odusevit za kolektivizaciju zemlje — O toj značajki seljaka piše dopisnik velikog pariskog dnevnika „Le Temps“, ka-dak iz Barcelone šalje ovaj izvještaj o život katalonskog seljaka kojega su pokušali kolektivizirati:

„Od početka rata seljaci puštaju, džito gnijje. To je odgovor na ono što je u činio šef anarhista Durutti, koji je dao izlijepiti po poljima naredbe: „Privatno vlasništvo je ukinuto“. Sa svoje strane najveći članovi F. A. I. (Federacija iberskih anarhisti) obilazili su selima i nastojali oc-mali ostvariti svoje teorije zahtijevajući hitno kolektivizaciju zemlje. Katalonski seljak je međutim individualista. On je skratio ruk i čeka kod kuće. Pozivali su seljake na skupštine. Oni se nisu odazivali.

Istina je, prije rata je sindikat vinograđara imao priličan uspjeh. U Katalonskoj je tada osnovano pet stotina seljaka sindikata. Vrlo mnogo! Ali tada je cilj i parcija tih sindikata bio umanjiti godišnja podsticanja vlasničima zemalja i čak posve ukinuti davanje dijela prihoda zemljoposjednicima. Savez je najviše uspijevao parolom „Zemlja pripada onome, tko je obraduje“. Dakle nije se išlo za tim, da se ukine vlasništvo, nego da vlasništvo prede iz jedne ruke u drugu. Danas je sasvim razširovano revolucionari proglašuju, da je zemlja za jednaka i da se pojmovi „mój“ i „tvoj“ imaju zaboraviti. Seljaci nemaju ništa protiv toga, da se eventualno kolektiviziraju i manja u gradu, ali onaj njegov komad će imati on prvo drži i neće ga pustiti prijegu ga ubiju. Sada je sezona sjetve, ali se ne sije. Pokazat će seljaci što znaju!

TAMA SE ZGUSČAVA

„Documentation catholique“, koja izlazi u Parizu, u svom broju od 24 X. donosi dokument koji se odnose na borbu protiv komunizma. Tu se nalaze dokumenti nje mačkog, austrijskog, kanadskog, francuskog engleskog, madžarskog, irskog i holandskog episkopata. Tiskana je i poslanica bečkog kardinala dra Innitzera, u kojoj čitamo ove značajne redke:

„Da se kršćane muči zbog njihove vjere to je tradicija koja seže do vremena prve mučenice Stjepana, tradicija koja će se uvijek održati u crkvi sve do tada, dok ona bude ispunjena blagdanom Krista Raspečoga. Ali vratiti se mučenima koja podsjećaju na Nero-novo ime, ubijati ljudske žive zvijerskom surovošću — sramota je za civilizaciju. Užasna su za kršćanske savjesti zločinstva, koja se počinjaju protiv onoga, što je kršćana najsvetije, protiv Krista, Presv. Oltarskog Sakramenta, kuće Božijih. Mržnja protiv vjere dosije ovđe vrhunac. Ona postaje mržnjom protiv samoga Boga. Ali što je najgore — to treba jasno reći — sve je ovo sistematski. Požari su zapaljeni prema unaprijed smislijenom planu u — inozemstvu. I ako danas plamen liže najdragocjenije zgrade u Španjolskoj, to je samo epilog onoga, što se zbiva po čitavoj Evropi. Poslušava se sistematski pobija vjera i sve što je vjersko. Napada se direktno i indirektno samoga Boga.

Ako danas ne plamsa još nijedna crkva kod nas, vjernici i svećenici nisu masakrirani ne treba lišiti, međutim, pitati: što će biti sutra? Mi kršćani ne moramo zdvatati. Samo jedan pogled bačen u povjesnicu pokazat će nam, da je više puta u povijesti bilo upravo ovakvih i još strašnijih momenata, kad je ludost ljudska narasla do paroksizma. Tada je posredovala Providnost i očitovalo se Božje Milosrde. Moći tame često su se dizale protiv svjetla Kristovoga, ali u naše dane ovaj rat tame sa svijetom poprima nove oblike, kao da se golemi svijet modernoga poganstva bori protiv malobrojnih apostola Krista. Pod maskom svijetlja bori se protiv svijeta. Novi oblici, nove maske kojima se moći tame bore protiv svijeta zovu se komunizam i boljevizam“.

Ako danas ne plamsa još nijedna crkva kod nas, vjernici i svećenici nisu masakrirani ne treba lišiti, međutim, pitati: što će biti sutra? Mi kršćani ne moramo zdvatati. Samo jedan pogled bačen u povjesnicu pokazat će nam, da je više puta u povijesti bilo upravo ovakvih i još strašnijih momenata, kad je ludost ljudska narasla do paroksizma. Tada je posredovala Providnost i očitovalo se Božje Milosrde. Moći tame često su se dizale protiv svjetla Kristovoga, ali u naše dane ovaj rat tame sa svijetom poprima nove oblike, kao da se golemi svijet modernoga poganstva bori protiv malobrojnih apostola Krista. Pod maskom svijetlja bori se protiv svijeta. Novi oblici, nove maske kojima se moći tame bore protiv svijeta zovu se komunizam i boljevizam“.

PODMIRITE PRETLATU!